

Vurgun Yemiş Bir Nefesin Halindeki Aşk

– Yazan Adam · 11 Haziran 2010

Gözlerimin açıldığı, yüreğin dağlandığı andı
İlk evreler batmaya ramak kalmış bir yelkenli andırıyordu hali
Merakın her lehçesi şehre dilmışti, dertlerin ve elemin esrar perdesi aralandığında
Efkârın busesini dile getirmek harap olmuş bir kalbi yeniden imar etmek hayli zordu

Bakışları içimi delercesine ötelere gidiyordu
Zikrettiği ne varsa, hüzzam mahzunluğunda olsa da çok hoştu
Kelimelerin hülasasından başlayarak, mazi sayfalarını şad ederek nefesleniyordu
Bir bir açtığı sayfaların arasına dalarak ve mütebessim bakarak coşkuyu yaşıyordu

Bahsettiği konuların içine alarak götürüyordu
Nihayetinde bir yolculuğa başlamıştık, kalbin ne kadar hali varmış
Umman misali sessiz kalsa da, ülfetine ram olduğu aşkı yaşadıkça bir başkaymış
Nefsin iki şubesinde, nizamsız eleminden, idraksiz kavlından, zafiyeti iradedden aktı

Ölümlle alakalı ne kadar çok ibretler anlattı
Hiçbir korkulacak an bırakmadı ve hatta medarı iftiharla açıkladı
Bizler ne kadar farklı şeylere inanıyorduk, korkuyla uzaklaşıp yabancılaşıyorduk
Kime sorsak, hangi sohbete rastlasak, ehli denen kulla konuşsak, bıkkınlık başlardı

Defin edilen mahalde dahi edepsizlik sardı
Musalla taşının suskunluğundan dem vurarak aşkı edebi açıkladı
Sevdanın telinden, nefesin zerresindeki kederden, çilenin asudeliğinden sözü haktı
Günün her saati, ecelin fetreti, ömrün suhleti, Abidin niyeti asliyesinden kelim etti

Bir avuç toprağı alıp koklayıp bana uzattı
Gözyaşları akmaya başlamıştı, kalbim niye bu kadar burukluk yaşadı
Tahkikin zaruretinden, ilmin hüccetinden, kitabı celilin evrenselliğindeki demden
Bahsederken ne kadar yabancı kaldığımı, şimdiye kadar anlattıklarımın hülasasını

Ne kadar zarif ve o kadarda arifçe anlattı
Arzın tasnifindeki hikmetten, nefesin müddeti halinden, edebin efendisinden
Gülün efsun zerk eden kutsiyetinden ve hatta dikenin ülfetindeki öznedenden alıp gitti
Sanki bir rüya halindeydim, öylece dalıp gitmiştim, ikram ettiği çayla irkilmıştim

Mustafa CİLASUN